

خبر

وزیر کشور:

یک میلیون زائر از کشور خارج شده‌اند

وزیر کشور گفت: استان خوزستان با آمادگی کامل به استقبال زائران رفته است و تا این لحظه حدود یک میلیون نفر زائر از کشور خارج شده‌اند و یک‌چهارم نیز به کشور برگشته‌اند. اس‌کندر مؤمنی دیروز در بدو ورود به آبادان برای حضور در مرز شلمچه اظهار کرد: هدف سفر به استان خوزستان، بررسی و نظارت بر روند خروج زائران است. صبح امروز نیز از مرز مهران بازدید داشتیم و در مجموع تمام دستگاه‌ها دست به دست هم داده‌اند تا سفری امن و راحت برای زائران فراهم شود. وزیر کشور گفت: شواهد نشان می‌دهد امسال با توجه به توصیه‌هایی که شده است و شرایط جوی، مردم برنامه زیارت را مدیریت کرده‌اند و اگر روند به همین صورت ادامه پیدا کند، در روزهای پیش‌رو و نزدیک به اربعین خیلی مشکل خاصی نخواهیم داشت. مؤمنی درباره مرز شلمچه عنوان کرد: این مرز علاوه بر مسیر زمینی، دارای خطوط ریلی، هوایی و دریایی نیز هست و امسال تمهیدات لازم برای تسهیل تردد زائران در همه این مسیرها پیش‌بینی شده است و با همت همه دست‌اندرکاران، مردم خوزستان و موکب‌داران خروج و ورود زائران در شرایط خوبی پیش می‌رود. او درباره همکاری‌های ایران و عراق نیز گفت: نشست سه‌جانبه وزرای کشور ایران، عراق و پاکستان دو، سه هفته پیش در تهران برگزار شد و مصوبات آن در منطقه ایلام به اجرا درآمده است. گزارش‌ها حاکی از این است که برنامه‌ها در عراق هم انجام شده و خوشبختانه دولت و مردم عراق همکاری لازم را دارند و تاکنون مشکل خاصی گزارش نشده است.

وزیر کشور بیان کرد: از زائران درخواست دارم سفر خود را به روز اربعین موکول نکنند. بیش از دو و نیم میلیون نفر در سامانه‌های مربوط ثبت‌نام کرده‌اند و با توجه به برنامه‌هایی که در نظر گرفته‌ایم، تلاش می‌شود که مشکلی در حمل‌ونقل برای بازگشت زائران نداشته باشیم.

مؤمنی درباره سامانه الکترونیکی «سجاد» عنوان کرد: این سامانه با هماهنگی بین ایران و عراق، تأیید گذرنامه‌ها را به صورت آنلاین و بدون کمترین توقف‌ها انجام می‌دهد. در مجموع این سامانه موفق کار کرده است. وزیر کشور در پایان گفت: خوشبختانه استاندارد خوزستان و همه دستگاه‌های این استان پای کار و در خدمت زائران هستند. تاکنون استقبال زائران خوب بوده است و ان‌شاء‌الله این روند ادامه داشته باشد و همان‌طور که گفتم تمهیدات لازم هر دو کشور ایران و عراق پیش‌بینی شده است تا زائران در کمال امنیت و آرامش به زیارت بروند و برگردند.

مخبر:

در بهره‌وری آب ضعیف عمل کردیم

مشاور و دستیار رهبر انقلاب گفت: متأسفانه در حوزه بهره‌وری ضعیف عمل کردیم و این امر باید جدی گرفته شود، چون با بهره‌وری درست می‌توان حتی در شرایط فعلی هم حقایه اراضی، صنعت و شرب و بهداشت مردم را به‌راحتی تأمین کرد. به گزارش ایسنا، محمد مخبر در نشستی با حضور جمعی از فعالان شرکت‌های دانش‌بنیان حوزه آب با بیان اینکه مسئله آب یکی از چالش‌های اساسی دنیا و به‌ویژه کشورمان خواهد بود، اظهار کرد: ما امروز با کاهش شدید منابع آبی و در عین حال فقدان بهره‌وری مناسب و پایش و کنترل مصرف مواجه هستیم و اگر به‌موقع اقدام نکنیم، در آینده نزدیک با بحران‌های غیرقابل جبرانی روبه‌رو خواهیم شد. مشاور و دستیار رهبری با اشاره به آمارهای کاهش ذخایر آبی کشور ادامه داد: بر اساس آخرین گزارش‌ها، بسیاری از دشت‌های کشور با تراز منفی آب مواجه هستند و این زنگ خطری است که باید جدی گرفته شود. این مقدمه منفی، یک نوید مثبت هم دارد که ما در کشور شرکت‌هایی داریم که با علم روز جهانی و ابتکار ایرانی می‌توانند مشکل تازرآبی را حل و قطعاً می‌توانند با ارائه راهکارهای نوآورانه، نقش تعیین‌کننده‌ای در مدیریت این شرایط ایفا کنند. مخبر یادآور شد: در سال‌های پس از انقلاب، در همه حوزه‌ها توسعه زیرساخت‌ها را شاهد بودیم و دوست و دشمن هم به این امر اقرار می‌کنند، اما متأسفانه در حوزه بهره‌وری ضعیف عمل کردیم و این امر باید جدی گرفته شود، چراکه با بهره‌وری درست می‌تواند حتی در شرایط فعلی کشور هم حقایه اراضی، صنعت و شرب و بهداشت مردم به‌راحتی تأمین شود. عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام با انتقاد از رویکردهای جزیره‌ای در حل معضل آب، گفت: از گذشته تاکنون شاهد بودیم دستگاه‌های مختلف و حتی شرکت‌های خصوصی فعال، هرکدام مستقل و بدون هماهنگی اقداماتی انجام داده‌اند که نتیجه مطلوبی نداشته است. حل این مشکل نیازمند هماهنگی و همکاری همه‌جانبه وزارت نیرو، جهاد کشاورزی، شرکت‌های دانش‌بنیان و سایر نهادهای مرتبط است که البته باید امیدوار بود، زیرا شدنی است اما نیاز به طرح جامع و اقدام فوری از سوی شرکت‌های فعال و فناور دارد. او افزود: بر اساس برآوردها، درصد قابل توجهی از آب شرب در شبکه‌های توزیع شهری و بین‌شهری به دلیل فرسودگی تاسیسات و نشست‌های پنهان هدر می‌رود. با به‌کارگیری سامانه‌های نوین پایش و کنترل هوشمند می‌توان این میزان هدررفت را به حداقل رساند و آمار ورودی و خروجی آب کشور می‌تواند با سامانه‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری ساخت داخل که امروز در رده‌بندی پنج کشور بزرگ جهان در ساخت این سامانه‌ها هستیم، پایش دقیق کند و دست مدیران عالی تصمیم‌گیر را برای تصمیم‌های اصولی باز کند.

مخبر با اشاره به ضرورت اجرای آزمایشی طرح‌های نوین گفت: ما آماده‌ایم تا از میان استان‌های دچار مشکل، یک استان را به عنوان پایلوت انتخاب کنیم و با مشارکت وزیر نیرو، وزیر جهاد و شرکت‌های دانش‌بنیان، راهکارهای عملیاتی را در آنجا برای اجرا پیگیری کنیم. موفقیت این طرح می‌تواند الگویی برای سایر مناطق کشور باشد.

مشاور و دستیار رهبری با بیان اینکه دولت از طرح‌های نوآورانه در حوزه آب حمایت می‌کند، خطاب به نمایندگان شرکت‌های دانش‌بنیان اظهار کرد: خودتان پیش‌قدم شوید و برنامه‌های عملیاتی ارائه دهید. حمایت لازم انجام خواهد شد و اگر این طرح در کشور ما جواب دهد، کشورها دیگر نیز بازار مناسبی برای شرکت‌های دانش‌بنیان فعال در حوزه مدیریت منابع آب خواهند بود و افق اقتصادی این مسیر برای شما بسیار روشن است. عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام بر ضرورت همراهی مردم و به‌ویژه کشاورزان با طرح‌های مدیریت آب تأکید کرد و گفت: هر طرح دانش‌بنیان و نوآورانه‌ای که ارائه می‌شود، باید منافع مصرف‌کنندگان را به‌وضوح نشان دهد. باید با در نظر گرفتن منافع اقتصادی کشاورزان هر استان که قرار است در آنجا کاری انجام شود، برای آنان توضیح داده شود این طرح‌ها چگونه به نفع‌شان خواهد بود. شفاف‌سازی و جلب اعتماد عمومی شرط اساسی موفقیت هر طرحی در حوزه آب است. این قشر فعال و زحمتکش اگر متوجه شوند کار در مسیر آبادانی کشور و انتفاع فرایندهای اقتصادی آنان است، از شما حمایت همه‌جانبه خواهند کرد.

مخبر همچنین از آمادگی برای پیگیری و تشکیل کارگروه ویژه‌ای متشکل از نمایندگان شرکت‌های دانش‌بنیان و دستگاه‌های اجرایی خبر داد که وظیفه تدوین برنامه عملیاتی برای اجرای طرح‌های پایلوت کنترل و بهره‌وری منابع آب را برعهده دارند و تأکید کرد: ما در آستانه یک حرکت بزرگ هستیم، اگر همه با هم همکاری کنیم، می‌توانیم الگویی عملیاتی و البته موفق برای حل بحران آب ارائه دهیم.

مالک مصدق: در بحبوحه تنش‌های ژرف ژئوپلیتیک طی هفت ماهی که پس از بازگشت دونالد ترامپ به قدرت در ژانویه ۲۰۲۵ شدت گرفته، چین بار دیگر نشان داده که در قبال فشارهای ایالات متحده درباره خرید نفت از ایران و روسیه، قصد عقب‌نشینی ندارد. وزارت خارجه چین در واکنشی قاطعانه اعلام کرد: «هیچ فشاری ما را از تأمین انرژی مورد نیاز کشور بازمی‌دارد»؛ پیامی روشن و بدون ابهام که علاوه بر دفاع از منافع اقتصادی پکن، حاوی پیامی سیاسی به آمریکا و متحدانش نیز بود: دوره پذیرش یک‌جانبه‌گرایی به پایان رسیده است.

در بیانیه وزارت خارجه چین آمده است سیاست انرژی این کشور بر پایه منافع ملی طراحی شده و فشار خارجی نمی‌تواند آن را تغییر دهد. پکن با تأکید بر دفاع از حاکمیت خود، چنین فشارهایی را «زورگویی» خواند. هم‌زمان، اسکاٲ بسنت، وزیر کشورداری آمریکا، اعلام کرده چین در برابر پرداخت تعرفه صدرصدی، همچنان بر استقلال تصمیم‌گیری خود درباره واردات نفت پافشاری می‌کند. این موضع‌گیری از سوی چین در واقع واکنشی است به تلاش گسترده دولت ترامپ برای اعمال فشار حداکثری بر تهران و روسیه در پی جنک ۱۲روزه خردآمده که آمریکا و اسرائیل علیه ایران به راه انداختند. البته نباید معادلات جنگ اوکراین را نیز نادیده گرفت. همچنان که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، هم خبر داده «استیو ویتکاف ممکن است چهارشنبه یا پنجشنبه به روسیه سفر کند»، به گفته روتینرز، ترامپ افزود: «اگر روسیه جنگ در اوکراین را متوقف نکند، تحریم‌هایی علیه آن اعمال خواهیم کرد». او در عین حال تصریح کرد: «به نظر می‌رسد روسیه در اجتناب از تحریم‌ها ماهر است». هم‌زمان، نیروهای دریایی روسیه و چین یک رزمایش برنامه‌ریزی‌شده را در دریای ژاپن برگزار کردند. نیروی دریایی روسیه اعلام کرد نیروهای دریایی این کشور و چین رزمایش‌های توپخانه‌ای و ضدزیردریایی را در چارچوب تمرینات برنامه‌ریزی‌شده مشترک در دریای ژاپن آغاز کرده‌اند. به گزارش خبرگزاری رویترز و به نقل از ناوگان اقیانوس آرام روسیه، این رزمایش‌ها که بخشی از تمرینات «تعامل دریایی ۲۰۲۵» (۲۰۲۵-Maritime Interaction) هستند، از پیش برنامه‌ریزی شده‌اند و تا روز سه‌شنبه ادامه خواهند داشت. این رزمایش‌ها دو روز پس از آن برگزار می‌شود که «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور ایالات متحده، اعلام کرد در واکنش به اظهارات «دیمیتری مدودف»، رئیس‌جمهور پیشین روسیه، دستور داده دو زیردریایی هسته‌ای آمریکا در «مناطق مناسب» مستقر شوند. با این حال منابع روسی تأکید کرده‌اند که زمان‌بندی این تمرینات مشترک، پیش از اظهارات ترامپ تعیین شده بود. این تحولات در حالی رخ داده‌اند که آمریکا با بازایی بخش‌هایی از دکترین فشار حداکثری دولت اول ترامپ، در پی محدودسازی درآمدهای نفتی ایران و روسیه برای تضعیف توان نظامی آنهاست، چین، که بزرگ‌ترین واردکننده نفت جهان به‌شمار می‌رود، به‌ویژه از زمان اعمال دور جدید تحریم‌ها، به مقصد اصلی صادرات نفت ایران بدل شده است. ایران نیز در ازای نفت، عمدتاً تا پکن می‌وان، کالا و خدمات فنی دریافت می‌کند و این ترتیبات کمک کرده بخشی از نیازهای ارزی خود را تأمین کند.

چین در تقاطع نیاز، نفوذ و تقابل

از منظر راهبردی، موضع چین در برابر فشار آمریکا بر سر خرید نفت از ایران را نمی‌توان صرفاً یک پاسخ کوتاه‌مدت تلقی کرد، بلکه بخشی از راهبر درازمدت پکن در قالب چند محور کلیدی قابل تحلیل است که یکی از این محورها ی کلیدی ناظر به بحث «تضمین امنیت انرژی» است. چراکه چین با واردات بیش از ۱۰ میلیون بشکه نفت در روز، به‌شدت به منابع انرژی خارجی متکی است. در جهانی که رقابت‌های ژئوپلیتیک وارد فاز جدیدی شده‌اند، امنیت انرژی تنها یک اولویت اقتصادی، بلکه یکی از ارکان امنیت ملی پکن محسوب می‌شود. ایران به دلیل تخفیف‌های مد نظر خود، عدم وابستگی به غرب و موقعیت جغرافیایی مطلوب، یک منبع قابل اتکا برای چین به شمار می‌رود.

محور کلیدی دیگری که باید در نظر گرفت به «تقابل ژئوپلیتیک با غرب» بازمی‌گردد. در این باره، چین تلاش دارد ساختار نظم جهانی را از سیطره غرب خارج و نقش آفرینی مستقل خود را تثبیت کند. ایستادگی در برابر

خواسته آمریکا برای قطع واردات نفت از ایران، بخشی از نمایش عملی این تقابل است. چنین ایستادگی‌ای، پکن را در نگاه کشورهای جنوب جهانی به عنوان قدرتی مستقل و غیروابسته به غرب معرفی می‌کند. محور دیگر، ذیل «منافع اقتصادی پنهان» قابل تحلیل است، چراکه خرید نفت ایران با تخفیف بالا، امکان پالایش مجدد آن و صدور فراورده‌های آن به بازارهای جهانی، حاشیه سود بسیار بالایی برای چین دارد. افزون بر این، پرداخت یوان به‌جای دلار، به پروژه «یوان‌سازی تجارت جهانی» پکن کمک می‌کند و از وابستگی به نظام مالی دلاری می‌کاهد. محور نهایی هم در قالب «مدیریت تنش با غرب و خاورمیانه» می‌تواند به بوته تحلیل برود. در پیوست نکته مذکور، اگرچه چین در حمایت از ایران در برابر غرب ایستاده، اما در عمل تلاش کرده تعادل میان منافع خود با کشورهای خلیج فارس و حتی اسرائیل را حفظ کند. سیاست اعلامی چین، همان‌قدر که در تهران امیدآفرین است، در ریاض نیز نگران‌کننده نیست؛ چراکه چین عموماً از درگیری مستقیم پرهیز کرده و حمایت‌هایش عمدتاً غیرعلنی و قابل انکار باقی مانده‌اند. در نتیجه آنچه چین در برابر ایران انجام می‌دهد، نه از سر وفاداری سیاسی، بلکه از زاویه منافع اقتصادی و ژئوپلیتیکی است.

بعد از جنگ ۱۲روزه، روسیه و چین تا کجا با ایران می‌مانند؟

جنگ تحمیلی ۱۲روزه آمریکا و اسرائیل علیه کشورمان، نه‌تنها ساختار امنیتی خاورمیانه را دگرگون کرد، بلکه نقطه عطفی در نوع روابط ایران با قدرت‌های شرقی شد. علی‌رغم شعارها و بیانیه‌ها، روسیه و چین در عمل ترجیح دادند از درگیری مستقیم با ایالات متحده پرهیز کنند. آنها به محکوم‌سازی حملات بسنده کرده و از حمایت مادی یا نظامی علنی خودداری کردند. این وضعیت، نشان‌دهنده حد و مرز حمایت شرکای استراتژیک ایران است. هرچند ایران با هر دو کشور قراردادهای بلندمدت همکاری امضا کرده، اما تعهدات این توافق‌ها بیشتر نمادین و تاکتیکی‌اند تا استراتژیک. روسیه و چین، هر دو درگیر پروژه‌های بزرگ‌تر و پرهزینه‌تری مانند جنگ اوکراین و مهار اقتصادی آمریکا هستند و ورود مستقیم به یک درگیری فرسایشی دیگر با واشنگتن در خاورمیانه را به صلاح نمی‌دانند.

البته سردار یس‌الله جوانی، معاون سیاسی سپاه پاسداران، در ویدئویی منتشرشده از سوی معاونت سیاسی سپاه، درباره چرایی عدم همکاری چین و روسیه در جنگ ۱۲روزه با ایران توضیح داد و عنوان داشت که برخی با انگیزه‌های سیاسی این پرسش را مطرح می‌کنند، اما پاسخ آن در سه نکته کلیدی نهفته است: نخست اینکه ماهیت قراردادهای ایران با چین و روسیه، از جمله توافق‌های ۲۵ و ۲۰ساله، بر پایه دفاع متقابل نظامی نبوده است. این توافق‌ها شامل همکاری‌های اقتصادی، امنیتی و فروش تجهیزات نظامی هستند، نه تعهد به ورود نظامی در صورت جنگ. او تأکید کرد چنین پیمانی مشابه برخی اتحادهای دفاعی رسمی بین کشورها، میان ایران و این دو کشور وجود ندارد. نکته دوم آن بود که ایران طی جنگ ۱۲روزه، از هیچ کشوری –حتی متحدان منطقه‌ای– درخواست کمک نظامی نکرده است. بنابراین عدم ورود چین و روسیه به جنگ، نه از سر امتناع، بلکه به دلیل نبود درخواست رسمی از سوی تهران بوده است. سوم اینکه، به‌ویژه روسیه در عرصه سیاسی و دیپلماتیک، اقدامات مؤثری به نفع ایران انجام داده است. سردار جوانی به نقش ولادیمیر پوتین در حمایت از مواضع جمهوری اسلامی در مجامع بین‌المللی اشاره کرد و این اقدامات را نشانه‌ای از همراهی سیاسی دانست.

روسیه؛ میانجی مصلحت‌اندیش یا متحد قابل اعتماد؟

برخلاف مشی دیپلماتیک چینی‌ها، روسیه تمایل دارد در عرصه دیپلماسی منطقه‌ای به عنوان یک میانجی مطرح شود؛ نقشی که نه‌فقط اعتبار این‌المللی برایش به همراه دارد، بلکه اهرم‌هایی برای چانه‌زنی با غرب در موضوعات مهم‌تری مانند اوکراین فراهم می‌کند. به همین دلیل، مسکو با وجود همکاری‌های نظامی و تکنولوژیک با ایران (از جمله در حوزه هسته‌ای)، از ورود علنی به جنگ ۱۲روزه خودداری کرد. در عوض، روسیه به تداوم کمک‌های غیرمستقیم، مانند انتقال فناوری موشکی و پهپادی، همکاری در رزمایش‌های دریایی و حمایت در مجامع بین‌المللی متوسل شده است. دیدار اخیر علی

یک فرآیند فرار گاز طبیعی از یک پالایشگاه نفتی در ایران

«شرق» سیاست پکن و مسکو را در برابر فشارهای فزاینده ترامپ واکاوی می‌کند

چین به واشنگتن نه گفت

لاریجانی با ولادیمیر پوتین نشانه‌ای از هماهنگی بیشتر در زمینه پرورنده هسته‌ای است؛ حوزه‌ای که روسیه نقش تأمین‌کننده سوخت و فناوری را ایفا می‌کند و هم‌زمان در مذاکرات بین‌المللی نیز به عنوان «میانجی بی‌طرف» ظاهر می‌شود. با این حال، در داخل ایران نیز دیدگاه‌های انتقادی نسبت به وابستگی بیش از حد به مسکو رو به افزایش است. بسیاری معتقدند روسیه از ایران بیشتر به عنوان یک ابزار چانه‌زنی در برابر غرب استفاده می‌کند تا یک متحد واقعی.

چین؛ موازنه‌گر بزرگ و بازیگر پنهان

باید به این نکته ادعان داشت که چین نیز با وجود ظاهر محتاط، در عمق روابطش با ایران رویکردی سودمحور دارد. توافق ۲۵ساله میان تهران و پکن، هنوز در بسیاری از بندهایش اجرایی نشده است. پکن بخش زیادی از ظرفیت خود را صرف روابط با کشورهای عربی و رژیم صهیونیستی کرده و در عمل، پروژه ایران را در اولویت دوم قرار داده است. اما در حوزه‌هایی که منافع اقتصادی مستقیم برای پکن دارد –مثل واردات نفت یا صدور تجهیزات الکترونیکی و نظامی– چین همچنان با ایران همکاری فعال دارد. این اقدامات اما در سایه و با قابلیت انکار کامل انجام می‌شوند تا رابطه چین با دیگر بازیگران منطقه آسیب نبیند.

همچنین پکن از موقعیت ایران برای افزایش نقش خود در نظام چندقطبی در حال ظهور استفاده می‌کند. حمایت چین از ایران در سازمان ملل، یکی از ابزارهایش برای مخالفت ساختاری با نظام جهانی آمریکامحور است. اما این حمایت مشروط و قابل بازنگری است.

کسل‌های ژئوپلیتیک جدید: از مکانیسم ماشه تا دیوار شرق و غرب

یکی از پیامدهای سیاسی ناشی از معادلات تهاجمی هفت ماه گذشته پس از بازگشت ترامپ به کاخ سفید و مشخصاً تأثیرات جنگ ۱۲روزه به موضوع تشدید تهدیدهای اروپا درباره فعال‌سازی «مکانیسم ماشه» و بازگرداندن قطع‌نامه‌های تحریمی شورای امنیت باز می‌گردد. این تهدیدها، بار دیگر آینده برجام را به محاق برده و ایران را در برابر دوراهی «تعامل یا تقابل» قرار داده است. در چنین شرایطی، نقش چین و روسیه در شورای امنیت بیش از پیش حیاتی شده است. هرچند فعال‌سازی مکانیسم ماشه از توان وتوی پکن و مسکو خارج است، اما تهران انتظار دارد این دو قدرت از حق وتوی خود برای خنثی‌کردن فشارهای موازی غرب استفاده کنند. در ظاهر، مسکو و پکن چنین وعده‌هایی داده‌اند، اما تجربه نشان داده که منافع بلندمدت این دو کشور همیشه اولویت اصلی آنهاست. البته ناظران باور دارند نقطه تعادل فروش تجهیزات نظامی هستند، نه تعهد به ورود نظامی در صورت جنگ. او تأکید کرد چنین پیمانی مشابه برخی اتحادهای دفاعی رسمی بین کشورها، میان ایران و این دو کشور وجود ندارد. نکته دوم آن بود که ایران طی جنگ ۱۲روزه، از هیچ کشوری –حتی متحدان منطقه‌ای– درخواست کمک نظامی نکرده است. بنابراین عدم ورود چین و روسیه به جنگ، نه از سر امتناع، بلکه به دلیل نبود درخواست رسمی از سوی تهران بوده است. سوم اینکه، به‌ویژه روسیه در عرصه سیاسی و دیپلماتیک، اقدامات مؤثری به نفع ایران انجام داده است. سردار جوانی به نقش ولادیمیر پوتین در حمایت از مواضع جمهوری اسلامی در مجامع بین‌المللی اشاره کرد و این اقدامات را نشانه‌ای از همراهی سیاسی دانست.

ایران در بازی شرط‌خیز قدرت‌های بزرگ

در حالی که تهران تلاش می‌کند از تضادهای میان شرق و غرب بهره‌برداری کند، اما واقعیت این است که سیاست‌های پکن و مسکو بر مبنای حمایت بی‌قیدوشرط از ایران تنظیم نشده‌اند. منافع ملی، اولویت‌های منطقه‌ای و راهبردهای جهانی این دو قدرت، نقش تعیین‌کننده‌ای در میزان حمایت‌شان از تهران دارد. اگرچه چین و روسیه به ایران به عنوان وزنه‌ای در برابر آمریکا می‌نگرند، اما هر دو ترجیح می‌دهند این «وزنه» نه آن‌قدر سنگین شود که توازن آنها را بر هم بزند و نه آن‌قدر سبک شود که کارکردش را از دست بدهد. آنها ایران را همچون یک مهره می‌خواهند، نه یک شریک برابر.

در چنین شرایطی، ایران باید سیاست خارجی خود را بر اساس «درک واقع‌گرایانه از نیت قدرت‌های شرقی» تنظیم کند، نه صرفاً بر اساس امید به حمایت‌های نمادین. تجربه جنگ ۱۲روزه به روشنی نشان داد که در لحظات بحرانی آنچه تعیین‌کننده است نه بیانیه‌ها، بلکه منافع سخت و ملموس قدرت‌های بزرگ است.

خبر

معاون حقوقی و بین‌الملل وزیر امور خارجه:

همچنان فروش نفت خود را داریم

معاون حقوقی و بین‌الملل وزیر امور خارجه گفت: هم‌اکنون ما تحت تحریم هستیم، اما همچنان فعالیت‌های اقتصادی و تجاری خود را انجام می‌دهیم و فروش نفت خود را داریم. آنها می‌خواستند فروش نفت ما را به صفر برسانند، اما نتوانستند، چراکه ظرفیت‌های مختلفی وجود دارد. ما نباید تمام مقدرات کشور را به مذاکره گره بزنیم، کاظم غریب‌آبادی، معاون حقوقی و بین‌الملل وزارت امور خارجه، در گفت‌وگو با ایلنا، درباره اقدامات دستگاه دیپلماسی کشورمان در صورت عدم پذیرش شروط سه‌گانه ایران از سوی آمریکا برای شروع مذاکرات و راهکارهای ایران برای رفع تحریم‌ها تصریح کرد: ما نباید رفع تحریم‌ها را به مذاکره با آمریکا گره بزنیم که اگر آمریکا به سر میز مذاکره نیامد یا مذاکره‌ای انجام شد و این تحریم‌ها رفع نشد، دیگر کار تمام است. نه، باید بنیان‌های اقتصادی خود را تقویت کنیم.

ظرفیت‌های زیادی برای فعالیت‌های اقتصادی وجود دارد

او ادامه داد: درست است که در جهانی زندگی می‌کنیم که زیرساخت‌های اقتصادی و فعالیت‌های اقتصادی و تجاری به‌هم‌پیوسته است و کشورها باید با یکدیگر تعامل کنند، اما ظرفیت‌های بسیاری به‌ویژه با همسایگان و فراهمسایگان وجود دارد.

همچنان به فروش نفت خود ادامه می‌دهیم

معاون وزیر امور خارجه تأکید کرد: هم‌اکنون ما تحت تحریم هستیم، اما همچنان فعالیت‌های اقتصادی و تجاری خود را انجام می‌دهیم و فروش نفت خود را داریم. آنها می‌خواستند فروش نفت ما را به صفر برسانند، اما نتوانستند، چراکه ظرفیت‌های مختلفی وجود دارد. ما نباید تمام مقدرات کشور را به مذاکره گره بزنیم.

نباید همه چیز را به مذاکرات گره بزنیم

او خاطرنشان کرد: اگر از طریق مذاکره توانستیم تحریم‌ها را رفع کنیم، خیلی هم عالی است و این اقدام بدی نیست و باید این کار را انجام دهیم. اما اگر آنها خواستند از بستر مذاکره سوءاستفاده کنند، طبیعتاً نباید همه چیز را به مذاکرات گره بزنیم.

یادداشت

شراکت روسی، وعده‌ای درغبار

اگر همین ایران در اثر بی‌توجهی دچار فرسایش ژئوپلیتیک شود، نخستین ضربه را نه تهران، بلکه خود کرملین خواهد خورد.

روسیه امروز به چالش‌هایی چندوجهی مواجه است؛ فاصله‌گرفتن روزافزون کشورهای آسیای مرکزی از «برادر بزرگ‌تر»، فروپاشی اعتبار ژئوپلیتیکی در قفقاز و کاهش قدرت چانه‌زنی در برابر ناتو. در چنین فضایی، از دست دادن ایران به عنوان بازیگر مکمل، نه یک ریسک منطقه‌ای، بلکه خفگی راهبردی است. تهران، چه در بعد روانی–رسانه‌ای و چه در سطح عملیاتی، آخرین بندر امن برای روسیه در مدارهای غیربرخورد با غرب به‌شمار می‌رود. تخریب این بندر، یعنی تخریب افق بازی‌های چندلایه کرملین.

مسکو باید بداند که ادامه این مسیر، نه‌تنها موجب تضعیف شراکت با ایران خواهد شد، بلکه بهایی فراتر از روابط دوجانبه در پی دارد. اگر آسیب جدی به ایران وارد شود، ضربه استراتژیکی آن به روسیه حتی از دست دادن خطوط اقتصادی و امنیتی هم فراتر می‌رود؛ این فروپاشی روانی در ساختار منطقه‌ای مسکو خواهد بود و زنگ آغاز بازنگری جهانی در اعتبار ژئوپلیتیکی آن. هنوز فرصت باقی است تا روسیه از نقش پنهانی خود در بحران‌ها فاصله گرفته و شراکت را به سطحی از تعهد ارتقا دهد؛ پیش از آنکه دیگر فرصتی برای ترمیم باقی نمانده باشد.